

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஸிகாய நம:

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ |
வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி ||

ஸ்ரீமணவாள மாமுனிகள் அருளிச்செய்த

|| ஆர்த்தி ப்ரபந்தம் ||

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

ஸ்ரீ ரங்கராமாநுஜ மஹாதேஸிகன்

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using skt, L^AT_EX, Itrans, and the iitmtam font. Our sincere thanks to Smt. Kalyani Krishnamachari of Chicago, USA, and Sri. Sundar Varadarajan of Chennai for proofreading this document.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ ஆர்த்தி ப்ரபந்தம் ॥

கோயில் கந்தாடையண்ணன் அருளிச்செய்த தனியன்

தேன்பயிலும்தாரான் எதிராசன் சேவடிமேல்*

தான் பரமபத்தி தலையெடுத்து* - மாந்தர்க்கு
உணவாக ஆர்த்தியுடன் ஒண்தமிழ்கள்செய்தான்*
மணவாளமாமுனிவன் வந்து

வம்பவிழ்தார்வண்மை மணவாளமாமுனிகள்*

அம்புவியிற் கால் பொருந்தாவார்த்தியினால்* - உம்பர்தொழும்
விண்ணுலகிற் செல்ல விரைந்தெதிராசன் பதங்கள்*
நண்ணியுரைத்தார் நமக்கு

நூல் - நேரிசை வெண்பா

வாழியெதிராசன் வாழியெதிராசன்*

வாழியெதிராசனென வாழ்த்துவார்* - வாழியென
வாழ்த்துவார் வாழியென வாழ்த்துவார்* தாளிணையில்
தாழ்த்துவார் விண்ணோர் தலை (1)

இராமானுசாயநம வென்று சிந்தித்து*

இராமானுசரோடு இறைப்பொழுது* - இராமாறு
சிந்திப்பார் தாளிணையில் சேர்ந்திருப்பார்* தாளிணையை
வந்திப்பார் விண்ணோர்கள் வாழ்வு (2)

தந்தைநற்றாய் தாரம் தனயர்பெருஞ்செல்வம்*

என்தனக்கு நீயே எதிராசா* - இந்தநிலைக்கு
ஏலாத இவ்வுடலை இன்றே அறுத்தருள*
பாராததென்னோபகர் (3)

இந்தவுடற்சிறைவிட்டு எப்பொழுது யானேகி*

அந்தமில்பேரின்பத்துளாகுவேன்* - அந்தோ!

இரங்காய் எதிராசா என்னை இனியுய்க்கை*
பரங்காண் உனக்கு உணர்ந்து பார் (4)

தன்புதல்வன் கூடாமல் தான் புசிக்கும் போகத்தால்*
இன்புறுமோ தந்தை எதிராசா!* - உன்புதல்வன்
அன்றோ உரையாய் யான் ஆதலால்* உன்போகம்
நன்றோ எனை ஒழிந்த நாள் (5)

வேம்பு முற்றக் கைப்பு மிகுவதுபோல்* வெவ்வினையேன்
தீம்புமுற்றும் தேகமுற்றிச் செல்லுங்கால்* - ஆம்பரிசால்
ஏற்கவே சிந்தித்து எதிராசா!* இவ்வுடலைத்
தீர்க்கவேயான வழிசெய் (6)

அன்னை குடிநீருந்தி* முலையுண் குழவி
தன்னுடைய நோயைத் தவிராளோ* - என்னை
எனக்கா எதிராசா! எல்லாம் நீசெய்தால்*
உனக்கது தாழ்வோ உரை (7)

தன் குழவி வான் கிணற்றைச் சார்ந்திருக்கக் கண்டிருந்தாள்*
என்பதன்றோ அன்னை பழி யேற்கின்றாள்* - நன்குணரில்*
என்னாலே யென்னாகு மேலும் எதிராசா!*
உன்னாலே யாமுறவையோர் (8)

கூபத்தில்வீழும் குழவியுடன் குதித்து* அவ்
வாபத்தை நீக்கும் அந்த அன்னை போல்*- பாபத்தால்
யான் பிறப்பேனேலும் இனி எந்தை எதிராசன்*
தான் பிறக்கு மென்னை உய்ப்பதா (9)

பூமகள் கோன் தென்னரங்கர் பூங்கழற்குப் பாதுகமாய்த்*
தாம் மகிழும் செல்வச் சடகொபர்*- தேமலர்த்தாட்கு
உய்ந்தினிய பாதுகமாம் எந்தை இராமானுசனை*
வாய்ந்தெனது நெஞ்சமே! வாழ் (10)

உன்னையொழிய ஒரு தெய்வம் மற்றறியா*
மன்னு புகழ்சேர் வடுகநம்பி*- தன்னிலையை

என்தனக்கு நீ தந்து எதிராசா!* எந்நாளும்
உன் தனக்கே ஆட்கொள் உகந்து (11)

தேசந்திகமும் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை*
மாசில் திருமலையாழ்வார்* என்னை நேசத்தால்
எப்படியே எண்ணி நின்பால் சேர்த்தார் எதிராசா!*
அப்படியே நீ செய்தருள் (12)

எதிராசன் வாழி எதிராசன் வாழி*
எதிராசன் வாழி என்றேத்திச்* - சதிராக
வாழ்வார்கள் தாளிணைக்கீழ் வாழ்வார்கள் பெற்றிடுவர்*
ஆழ்வார்கள் தங்களருள் (13)

அதிகாரமுண்டேல் அரங்கர் இரங்காரோ*
அதிகாரம் இல்லாதார்க்கன்றோ - எதிராசா!
நீயிரங்கவேண்டுவது* நீயும் அதிகாரிகளுக்
கேயிரங்கில்* என்செய்வோம் யாம் (14)

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்*
என்பதுவே நாவுரைக்கும் இத்தாலென்*- அன்பவர்பால்
இப்போதளவும் யானொன்றும் காண்கின்றிலேன்*
எப்போது உண்டாவதினி (15)

ஆகாததீ தென்றறிந்தும் பிறர்க்குரைத்தும்
ஆகாததேசெய்வனாதலால்*- மோகாந்தன்
என்று நினைத்து என்னை இகழேல் எதிராசா!*
என்று உன்னடி சேர்வன் யான் (16)

பொல்லாங்கனைத்தும் பொதிந்துகொண்டு* நன்மையிலொன்
றில்லா எனக்கும் எதிராசா!* - நல்லார்கள்
நண்ணும் திருநாட்டை நான் தருவென்று நீ*
தண்ணென்றிருக்கிறதென் தான் (17)

என்று விடுவது எனக்கு எந்தாய் எதிராசா!*
ஒன்றும் அறிகின்றிலேன் உரையாய்* - குன்றாமல்

இப்படியே இந்தவுயிர்க் கென்றும் இருளே விளைக்கும்*
இப்பவமாம் நீண்ட இரவு (18)

அல்லும் பகலும் யானாக்கை வழியுழன்று*
செல்லுமது உன் தேசக்குத் தீங்கன்றோ* - நல்லார்கள்
தந்தனயர் நீசர்க்காட்செய்யச் சகிப்பரோ*
எந்தை எதிராசா! இசை (19)

எண்சீராசிரிய விருத்தம்

போம் வழியைத் தருமென்னும் இன்பமெல்லாம்
புசித்து வழி போய் அமுத விரசையாற்றில்*
நாம் மூழ்கி மலமற்றுத் தெளிவிசும்பை
நண்ணி நலந் திகழ் மேனி தன்னைப் பெற்றுத்*
தாம் அமரர்வந்தெதிர் கொண்டலங்கரித்துச்
சற்கரிப்ப மாமணி மண்டபத்துச் சென்ற*
மாமலராள் கோன் மடியில் வைத்துகக்கும்
வாழ்வு* நமக்கு எதிராசனருளும் வாழ்வே (20)

கட்டளைக்கலித்துறை

திருமலையாழ்வார் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை சீரருளால்*
தருமதிகொண்டவர் தம்மை உத்தாரகராக எண்ணி
இருமனமே* அவர்க்காய் எதிராசர் எம்மைக் கடுக
பரமபதந்தன்னில் ஏற்றுவர்* என்ன பயம் நமக்கே (21)

தீதற்ற ஞானத் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை சீரருளால்*
ஏதத்தை மாற்றும் எதிராசர் தம் அபிமானம் என்னும்*
போதத்தை ஏறிப் பவமாம் புணரிதனைக் கடந்து*
கோதற்ற மாதவன் பாதக் கரையைக் குறுகுவனே (22)

எண்சீராசிரிய விருத்தம்

அடியார்கள் குழாங்களழ கோலக்கம் இருக்க
 ஆநந்தமயமான மாமணி மண்டபத்துப்*
 படியாதுமில் படுக்கையாயிருக்கு மனந்தன்
 பணாமணிகள் தம்மின் ஒளி மண்டலத்தின் இடையில்*
 வடிவாரும் மாமலரார் வலவருகும் மற்றை
 மண்மகளுமாய் மகளும் இடவருகும் இருக்க*
 நடுவாக வீற்றிருக்கும் நாரணனைக் கடுக
 நான் அனுபவிக்கும் வகை நல்கென் எதிராசா! (23)

இந்த உடல்விட்டிரவி மண்தலத்தூடேகி
 இவ்வண்டங்கழித் திடையில் ஆவரணமேழ் போய்*
 அந்தமில் பாழ்கடந்தழகார் விரசை தனிற்குளித்தங்-
 கமானவனால் ஒளி கொண்ட சோதியும் பெற்று* அமரர்
 வந்தெதிர் கொண்டலங்கரித்து வாழ்த்தி வழி நடத்த
 வைகுந்தம் புக்கு மணி மண்டபத்துச் சென்று*
 நம் திருமாலடியார்கள் குழாங்களுடன் கூடும்
 நாள் எனக்குக் குருகும் வகை நல்கென்ன எதிராசா! (24)

என்று நிரேதுகமாக என்னை அபிமானித்து
 யானும் அறிந்துனக்கேயாய் இருக்கும் வகை செய்தாய்*
 அன்றுமுதல் இன்றளவும் அநவரதம் பிழையே
 அடுத்தடுத்துச் செய்வ தநுதவிப்ப தினிச்செய்யேன்*
 என்றுன்னை வந்திரப்பதாம் என் கொடுமை கண்டும்
 இகழாதே இரவு பகல் அடிமை கொண்டு போந்தாய்*
 இன்று திருநாடும் எனக்கருள எண்ணுகின்றாய்*
 இனிக் கடுகச் செய்தருள வேண்டும் எதிராசா! (25)

தென்னரங்கர் தமக்காமோ தேவியர்கட்காமோ
 சேனையர் கோன் முதலான சூரியர்கட்காமோ*
 மன்னிய சீர்மாறன் அருள்மாரி தனக்காமோ
 மற்றுமுள்ள தேசிகர்கள் தங்களுக்குமாமோ*
 என்னுடைய பிழை பொறுக்க யாவருக்கு முடியும்

எதிராசா! உனக்கன்றி யானொருவர்க் காகேன்*
 உன்னருளால் எனக்குருசி தன்னையும் முண்டாக்கி
 ஒளிவிசும்பில் அடியேனை ஒருப்படுத்து விரைந்தே (26)

இவ்வுலகில் இனியொன்றும் எண்ணாதே நெஞ்சே
 இரவு பகல் எதிராசர் எமக்கினிமேல் அருளும்*
 அவ்வுலகை அலர்மகள் கோன் அங்கிருக்கும் இருப்பை
 அடியார்கள் குழாங்கள்தமை அவர்களநுபவத்தை*
 இவ்வுயிருமதுக் கிட்டுப் பிறந்திழந்து கிடந்த
 தென்னுமத்தை என்றுமதுக் கிடைச் சுவராய்க் கிடக்கும்*
 வெவ்வினையால் வந்தவுடல் விடும்பொழுதை விட்டால்
 விலையும் இன் பந்தன்னை முற்றும் விடாமல் இருந்தெண்ணே (27)

பண்டு பலவாரியரும் பாருலகோருய்யப்
 பரிவுடனே செய்தருளும் பல்கலைகள் தம்மைக்*
 கண்டதெல்லாம் எழுதி அவை கற்றிருந்தும் பிறர்க்குக்
 காதலுடன் கற்பித்தும் காலத்தைக் கழித்தேன்*
 புண்டரீகை கேள்வனுறை பொன்னுலகுதன்னில்
 போக நினைவொன்றும் இன்றிப் பொருந்தி இங்கே இருந்தேன்*
 எண்டிசையும் ஏத்தும் எதிராசன் அருளாலே
 எழில் விசும்பையன்றி இப்போதென் மனம் எண்ணாதே (28)

பதினான்கு சீராசிரிய விருத்தம்

சாருவாக மதம் நீறு செய்து சமணச்செடிக்கனல் கொளுத்தியே*
 சாக்கியக் கடலை வற்றுவித்து மிகுசாங்கியக்கிரி முறித்திட*
 மாறுசெய்திடுகணாத வாதியர்கள் வாய்தகர்த்தறமிகுத்துமேல்
 வந்த பாசுபதர் சிந்தியோடும் வகைவாதுசெய்த எதிராசனார்*
 கூறுமாகுரு மதத்தொடோங்கிய குமாரிலன்மதம் அவற்றின் மேல்
 கொடிய தர்க்கசரம்விட்டபின் குறுகியமாயவாதியரை வென்றிட*
 மீறிவாதில்வரு பாற்கரன்மத விலக்கடிக்கொடி எறிந்து போய்
 மிக்கயாதவமதத்தை மாய்த்த பெருவீரர் நாளும் மிக வாழியே (29)

எண்சீராசிரிய விருத்தம்

சீராரும் எதிராசர் திருவடிகள் வாழி
 திருவரையிற் சாத்திய செந்துவராடை வாழி*
 ஏராரும் செய்யவடிவு எப்பொழுதும் வாழி
 இலங்கிய முந்நூல் வாழி இணைத் தோள்கள் வாழி*
 சோராத துய்ய செய்ய முகச்சோதி வாழி
 தூமுறுவல் வாழி துணைமலர்க் கண்கள் வாழி*
 ஈராறு திருநாமமணிந்த எழில் வாழி
 இனி திருப்போடெழில் ஞானமுத்திரை வாழியே (30)

அறுசமயச் செடி அதனை அடி அறுத்தான் வாழியே
 அடர்ந்து வரும் குதிருட்டிகளை அறத்துறந்தான் வாழியே*
 செறுகலியைச் சிறிதுமறத் தீர்த்து விட்டான் வாழியே
 தென்னரங்கர் செல்வமுற்றும் திருத்தி வைத்தான் வாழியே*
 மறை அதனில் பொருள் அனைத்தும் வாய் மொழிந்தான் வாழியே
 மாறன் உரை செய்த தமிழ் மறை வளர்த்தோன் வாழியே*
 அறம்மிகு நற்பெரும்பூதார் அவதரித்தான் வாழியே
 அழகாரும் எதிராசர் அடியணைகள் வாழியே (31)

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

சங்கர பாற்கர யாதவ பாட்டப் பிரபாகரர் தங்கள் மதம்
 சாய்வுற வாதியர் மாய்குவர் என்று சதுமறை வாழ்ந்திடு நாள்*
 வேங்கலி இங்கினி வீறு நமக்கிலை என்று மிகத் தளர் நாள்
 மேதினி நஞ்சுமை ஆறும் எனத் துயர் விட்டு விளங்கிய நாள்*
 மங்கயராளி பராங்குச முன்னவர் வாழ்வு முளைத்திடு நாள்
 மன்னிய தென்னரங்காபுரி மாமலை மற்றும் உவந்திடு நாள்*
 செங்கயல் வாடிகள் சூழ் வயல் நாளும் சிறந்த பெரும்பூதார்ச்
 சீமான் இளையாழ்வார் வந்தருளிய நாள் திருவாதிரை நாளே (32)

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

இன்னம் எத்தனை காலம் இந்த உடம்புடன் யான் இருப்பன்
 இன்ன பொழுது உடம்பு விடும் இன்னபடி அதுதான்*
 இன்னவிடத்தே அதுவும் என்னும் இவை எல்லாம்
 எதிராசா! நீ அறிதி யான் இவை ஒன்றறியேன்*
 என்னை இனி இவ்வுடம்பை விடுவித்து உன் அருளால்
 ஏராரும் வைகுந்தத்தேற்ற நினைவுண்டேல்*
 பின்னை விரையாமல் மறந்திருக்கிறதென் பேசாய்
 பேதைமை தீர்த்து என்னை அடிமை கோண்ட பெருமானே! (33)

முன்னை வினை பின்னை வினை பிராரத்தம் என்னும்
 மூன்று வகையான வினைத் தொகை அனைத்தும்* யானே
 என்னை அடைந்தோர் தமக்குக் கழிப்பன் எனும் அரங்கர்
 எதிராசா! நீ இட்ட வழக்கன்றோ சொல்லாய்*
 உன்னை அல்லதறியாத யான் இந்த உடம்போடு
 உழன்று வினைப் பயன் புசிக்க வேண்டுவதொன்றுண்டோ*
 என்னுடைய இருவினையை இறைப்பொழுதில் மாற்றி
 ஏராரும் வைகுந்தத்தேற்றி விடாய் நீயே (34)

அருளாலே அடியேனை அபிமானித்தருளி
 அனவரதம் அடிமை கொள்ள நினைத்து நீ இருக்க*
 மருளாலே புலன் போக வாஞ்சை செய்யும் என்தன்
 வல்வினையை மாற்றி உன் பால் மனம் வைக்கப் பண்ணாய்*
 தெருளாரும் கூரத்தாழ்வானும் அவர் செல்வத்
 திருமகனார் தாமும் அருளிச் செய்த* தீமைத்
 திரளான அத்தனையும் சேர உள்ள என்னைத்
 திருத்தி உய்யக் கொள்ளும் வகை தேரும் எதிராசா! (35)

நேரிசை வெண்பா

வாசனையில் ஊற்றமோ மாளாத வல்வினையோ*
 ஏதென்றறியேன் எதிராசா!* - தீதாகும்

ஐம்புலனில் ஆசை அடியேன் மனம் தன்னை*
வன்புடனே தான் அடரும் வந்து (36)

இன்றளவும் இல்லா அதிகாரம்* மேலும் எனக்கு
என்றுளதாம் சொல்லாய் எதிராசா!* - குன்றா
வினைத் தொடரை வெட்டி விட்டு* மேலை வைகுந்தத்து
எனைக் கடுக ஏற்றாததென் (37)

அஞ்சில் அறியாதார் ஐம்பதிலும் தாம் அறியார்*
என் சொல் எனக்கோ எதிராசா* - நெஞ்சம்
உன தாள் ஒழிந்தவற்றையே உகக்க* இன்றும்
அநுதாபம் அற்றிருக்கையால் (38)

வேம்பு கறியாக விரும்பினார் கைத்தென்று*
தாம் புகடாதே புசிக்கும் தன்மை போல்* - தீம்பன் இவன்
என்று நினைத்து என்னை இகழார் எதிராசர்*
அன்றறிந்தங்கீகரிக்கையால் (39)

அவத்தே பொழுதை அடியேன் கழித்துப்*
பவத்தே இருக்குமது பண்போ - திவத்தே யான்*
சேரும் வகை அருளாய் சீரார் எதிராசா!*
போரும் இனி இவ்வுடம்பைப் போக்கு (40)

எனைப் போல் பிழை செய்வார் இவ்வுலகில் உண்டோ*
உனைப் போல் பொறுக்க வல்லாரும் உண்டோ* - அனைத்துலகும்
வாழப் பிறந்த எதிராசா மாமுனிவா!*
ஏழைக்கிரங்காய் இனி (41)

ஐம்புலன்கள் மேலிட்டரும் பொழுது அடியேன்*
உன் பதங்கள் தம்மை நினைந்தோலமிட்டால்* - பின்பவை தாம்
என்னை அடராமல் இரங்காய் எதிராசா!*
உன்னை அல்லால் எனக்குண்டோ (42)

இந்த உலகில் பொருந்தாமை ஏதும் இல்லை*
அந்த உலகில் போக ஆசை இல்லை* - இந்த நமக்கு

எப்படியோ தான் தருவர் எந்தை எதிராசா!*
ஒப்பில் திருநாடுகந்து (43)

மாகாந்த நாரணனார் வைகும் வகை அறிந்தோர்க்கு*
ஏகாந்தம் இல்லை இருள் இல்லை* - மோகாந்தர்
இவ்விடம் ஏகாந்தம் இருள் என்று பயம் அற்றிருந்து*
செய்வார்கள் தாம் பாவத் திறம் (44)

நாராயணன் திருமால் நாரம் நாம் என்னும் முறை*
ஆராயில் நெஞ்சே! அநாதி அன்றோ* - சீராரும்
ஆசாரியனாலே அன்றோ நாம் உய்ந்ததென்று*
கூசாமல் எப்பொழுதும் கூறு (45)

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை தீவினையோம் தம்மைக்*
குருவாகி வந்துய்யக் கொண்டு* - பொருவில்
மதி தான் அளித்தருளும் வாழ்வன்றோ நெஞ்சே!*
எதிராசர்க்காளானோம் யாம் (46)

கட்டளைக் கலித்துறை

இராமானுசாய நம என்று இரவும் பகலும் சிந்தித்து*
இராமானுசர்கள் இருப்பிடம் தன்னில் இறைப் பொழுதும்*
இராமானுசர் அவர்க்கெல்லா அடிமையும் செய்ய எண்ணி*
இராமானுசர் தம்மை மானுசரா என் கொல் எண்ணுவதே! (47)

எண்ணாது என் நெஞ்சம் இசையாதென் நா இறைஞ்சாது சென்னி*
கண்ணானவை ஒன்றும் காணலுறா* கலியார் நலிய
ஒண்ணாத வண்ணம் உலகளித்தோன் எதிராசன் அடி
நண்ணாதவரை* அரங்கேசர் செய்த நலம் நமக்கே (48)

நந்தா நரகத்தமுந்தாமை வேண்டிடில் நானிலத்தீர்!*
எந்தாதை ஆன எதிராசனை நண்ணும்* என்றும் அவன்
அந்தாதி தன்னை அனுசந்தியும் அவன் தொண்டருடன்*
சிந்தா குலம் கெடச் சேர்ந்திரும் முத்தி பின் சித்திக்குமே (49)

அவத்தே அருமந்த காலத்தைப் போக்கி* அறிவின்மையால் இப்-
பவத்தே உழல்கின்ற பாவியர்கள்* பல காலம் நின்று
தவத்தே முயல்பவர் தங்கட்கும் எய்த ஒண்ணாத* அந்தத்
திவத்தே உமை வைக்கும் சிந்தியும் நீர் எதிராசன் என்றே (50)

என்றுளன் ஈசனும் உயிரும் அன்றே உண்டிக் காலம் எல்லாம்*
இன்றளவாகப் பழுதே கழிந்திருவினையால்*
என்றிழவின்றியிருக்கும் என் நெஞ்சம் இருவு பகல்
நின்று தபிக்கும்* எதிராசா! நீ அருள் செய்த பின்னே (51)

கனக கிரி மேல் கரிய முகில் போல்*
வினதை சிறுவன் மேற்கொண்டு* - தனு விடும் போது
ஏரார் அரங்கர் எதிராசர்க்காக* என் பால்
வாரா முன் நிற்பர் மகிழ்ந்து (52)

எண்சீராசிரிய விருத்தம்

இதத்தாலே தென்னரங்கர் செய்கின்றதென்றறிந்தே
இருந்தாலும் தற்கால வேதனையின் கனத்தால்*
பதைத்தாலோ என்னும் இந்தப் பாவ உடம்புடனே
பல நோவும் அனுபவித்திப்பவத்திருக்கப் போமோ*
மதத்தாலே வல்வினையின் வழி உழன்று திரிந்து
வல்வினையேன் தன்னை உனக்காளாக்கிக் கொண்ட*
இதத்தாயும் தந்தையுமாம் எதிராசா! என்னை
இனிக் கடுக இப்பவத்தினின்றும் எடுத்தருளே (53)

கட்டலைக்கலிப்பா

இன்னம் எத்தனை நாள் இவ்வுடம்புடன்
இருந்து நோவு படக் கடவேனையோ!*
என்னை இதினின்றும் விடுவித்து நீர்
என்று தான் திருநாட்டினுளே ஏற்றுவீர்*
அன்னையும் அத்தனும் அல்லாத சுற்றமும்

ஆகி என்னை அளித்தருள் நாதனே*
என் இதத்தை இராப் பகல் இன்றியே
ஏக்மெண்ணும் எதிராச வள்ளலே! (54)

தென்னரங்கர் சீர் அருளுக்கிலக்காகப் பெற்றோம்
திருவங்கம் திருப்பதியே இருப்பாகப் பெற்றோம்*
மன்னிய சீர் மாறன் கலை உணவாகப் பெற்றோம்
மதுரகவி சொற்படியே நிலையாகப் பெற்றோம்*
முன்னவராம் நம் குரவர் மொழிகள் உள்ளப் பெற்றோம்
முழுதும் நமக்கவை பொழுது போக்காகப் பெற்றோம்*
பின்னை ஒன்று தனில் நெஞ்சு பேராமல் பெற்றோம்
பிறர் மினுக்கம் பொறாமை இல்லாப் பெருமையும் பெற்றோமே (55)

நேரிசை வெண்பா

உன்தன் அபிமானமே உத்தாரகம் என்று*
சிந்தை தெளிந்திருக்கச் செய்த நீ* - அந்தோ!
எதிராசா! நோய்களால் என்னை நலக்காமல்*
சதிராக நின் திருத்தாள் தா (56)

தேசிகர்கள் போற்றும் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை*
வாசமலர்த் தாள் அடைந்த வத்துவென்னும்* - நேசத்தால்
என் பிழைகள் காணா எதிராசா! அடியேன்
புன் பகர்வைக் கேளும் பொறுத்து (57)

எந்தை திருவாய்மொழிப்பிள்ளை இன்னருளால்*
உன்தன் உறவை உணர்ந்த பின்* - இந்த உயிர்க்-
கெல்லா உறவும் நீ என்றே எதிராசா!*
நில்லாததுண்டோ என் நெஞ்சு (58)

எந்தை திருவரங்கர் ஏரார் கருடன் மேல்*
வந்து முகம் காட்டி வழி நடத்த* - சிந்தை செய்திப்-
பொல்லா உடம்பு தனைப் போக்குவது என்னாள் கொலோ*
சொல்லாய் எதிராசா! சூழ்ந்து (59)

இந்த அரங்கத்தினிதிரு நீ என்றங்கர்*
எந்தை எதிராசர்க்கீந்தவரம்* - சிந்தை செய்யில்
நம்மதன்றோ நெஞ்சமே! நற்றாதை சொம்புதல்வர்
தம்மதன்றோ தாயமுறை தான் (60)

॥ ஸ்ரீமணவாள மாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம் ॥